

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Циганенко Олександр Петрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частинам першій, другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) положень частини третьої статті 307, частини третьої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України) „стосовно заборони оскарження ухвали слідчого судді за результатами розгляду скарги на рішення, дію чи бездіяльність уповноваженої особи (слідчого чи прокурора), яка полягає у невиконанні частин першої, другої статті 55 КПК України, та частини третьої статті 309 КПК України, які передбачають, що скарги на інші ухвали слідчого судді (на ухвали щодо визнання законним невиконання частин першої, другої статті 55 КПК України) оскарженню не підлягають і заперечення проти них можуть бути подані під час підготовчого провадження в суді“.

На думку скаржника, оспорюваними положеннями КПК України в частині заборони оскарження ухвали слідчого судді за результатами розгляду скарги на бездіяльність уповноваженої особи (слідчого чи прокурора), яка полягає у ненаданні потерпілому пам'ятки про процесуальні права та обов'язки особою, яка прийняла заяву/повідомлення про вчинення кримінального правопорушення, порушується його конституційне право на судовий захист стосовно гарантій на апеляційний перегляд справи.